

۲۰۲۰/۱۲/۲۱

محمد عارف عباسی

خوش باوری بی حاصل

اگر بدبینی عملی است نادرست و ناپسند، خوش بینی بی موجب و بی دلیل را ولو که سرور و آرامش کم دوام بیافریند، خوش باوری بی حاصل گویند و دوری جستن است از واقعیت ها.

تفاوت عمیق در صلح طلبی میان اکثریت ملت افغانستان و گروهی که در دوحه به منظور تأمین صلح، ایجاد ثبات و پایان جنگ مصروف خوردن، نوشیدن، آرق زدن و نصور انداختن و پنج وقت نماز خواندن اند، صادقانه بدون هیچ نوع بدبینی و دشمنی، باور داشتن و معتقد بودن طالب به صلح قابل شک و تردید بوده اعتبار کردن به اراده واقعی و صادقانه شان در این مسیر با تداوم آتش افروزی و خون ریزی یک توقع بی مورد، دل بستن بی جا و خود فریبی محض است.

طالبان به مقایسه سی سال قبل بی اندازه ثروت مند و مقتدر شده اند. عواید سالانه طالب در حوالی دو بلیون دالر است. نه تنها توافق نامه امریکا با طالب برای شان چنین ذهنیت آفریده که ما امریکا را شکست داده ایم، بلکه پاکستان در میدان رقابت های سیاسی منطقوی طالب را به حیث یک قدرت مسلح جنگ آزموده مورد فروش قرار داده و برایش شهرت و اعتبار کمایی نموده.

عواید سالانه طالب از مرک کمک های سعودی، ممالک خلیج، روسیه و ایران به ۵۰۰ میلیون دالر می رسد. و عصری ترین اسلحه و وسایط و تجهیزات را یا ولجه گرفته اند و یا مشتریان و علاقه مندان برای شان تحفه داده.

آیا عقل سلیمی می پذیرد که طالب در ۲۲ ماده مندرج پیشنهادات خود با موقف قوی نظامی و اقتصادی که دارد انعطاف پذیر باشد؟ و به خواسته هیئت افغانستان تن دهد؟ و این مذاکرات صلح دل خواه بیافریند؟

طالب در دوحه بنا بر نیازمندی واقعی و صادقانه برای صلح نیامده بلکه برای رسیدن به حاکمیت برای چنه زدن آمده.

شاید امریکا توسط فشار، تهدیدات و اعمال نفوذ خواسته های طالب را بالای طرف مقابل بقبولاند و احتمالاً با ایجاد یک حکومت مؤقت به شمول کرزی، عبدالله و سیاف و باقی ماسکو رفتگان تانک های طالب داخل شهر کابل شود. کاری که ویتکانگ و ویتنام شمالی در سال ۱۹۷۵ کرد.

ولی این خواب است و خیال و محال، و ما به قوت های قهرمان و مدافعین سر به کف اردوی ملی و مبارزین ملی افغانستان اعتماد داشته افتخار می کنیم.

در صلح افغانستان مصونیت و آرامش جهان گره خورده است.

[برای مطالب بیشتر این نویسنده، اینجا کلیک کنید](#)

خوش باوری بی حاصل
[abassi_a_khoshbaawari_behaasel.pdf](#)